

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 marca 2017 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo] – ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited/ TVCatchup Limited, TVCatchup (UK) Limited, Media Resources Limited

(Sprawa C-275/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/29/WE — Harmonizacja niektórych aspektów prawa autorskiego i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym — Artykuł 9 — Dostęp drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych — Pojęcie „kabla” — Retransmisja przez osobę trzecią za pośrednictwem Internetu programów komercyjnych nadawców telewizyjnych — „Live streaming”)

(2017/C 121/03)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corp., 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited

Strona pozwana: TVCatchup Limited, TVCatchup (UK) Limited, Media Resources Limited

przy udziale: The Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Virgin Media Limited

Sentencja

Artykuł 9 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, a w szczególności pojęcie „dostępu drogą kablową do usług radiowych i telewizyjnych”, należy interpretować w ten sposób, że przepisem tym nie jest objęte ani na jego podstawie nie jest dozwolone uregulowanie krajowe przewidujące brak naruszenia prawa autorskiego w przypadku natychmiastowej retransmisji drogą kablową, w tym ewentualnie za pośrednictwem Internetu, na obszarze pierwotnego nadawania, utworów nadawanych w kanałach telewizyjnych podlegających obowiązkowi z tytułu świadczenia usługi publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 2 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação de Évora – Portugalia) – Andrew Marcus Henderson/Novo Banco SA

(Sprawa C-354/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych — Doręczanie dokumentów sądowych i pozasądowych — Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 — Artykuły 8, 14 i 19 — Doręczanie dokumentu wszczynającego postępowanie drogą pocztową — Brak tłumaczenia dokumentu — Załącznik II — Standardowy formularz — Brak — Skutki — Doręczenie listem poleconym za potwierdzeniem odbioru — Brak zwrotu potwierdzenia odbioru — Otrzymanie dokumentu przez osobę trzecią — Przesłanki ważności postępowania]

(2017/C 121/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal da Relação de Évora

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andrew Marcus Henderson

Strona pozwana: Novo Banco SA

Sentencja

1) Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom prawa krajowego takim jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi, w wypadku gdy dokument sądowy doręczony pozwanemu mającemu miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego nie został sporządzony w języku zrozumiałym przez pozwanego bądź w wymaganym języku urzędowym państwa członkowskiego, do którego przekazywany jest dokument, bądź – jeśli w tym państwie członkowskim funkcjonuje kilka języków urzędowych – w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych miejsca, w którym ma nastąpić doręczenie, lub do tego dokumentu sądowego nie dołączono tłumaczenia na któryś z powyższych języków, brak standardowego formularza znajdującego się w załączniku II do tego rozporządzenia powoduje bezskuteczność omawianego doręczenia, nawet jeśli ta bezskuteczność musi zostać podniesiona przez owego pozwanego w określonym terminie lub na początku postępowania sądowego i to przed podjęciem jakiegokolwiek obrony co do istoty sporu.

Rozporządzenie to wymaga natomiast, aby taki brak został naprawiony zgodnie z przepisami w nim ustanowionymi poprzez przekazanie zainteresowanemu standardowego formularza znajdującego się w załączniku II do rzeczzonego rozporządzenia.

2) Rozporządzenie nr 1393/2007 należy interpretować w taki sposób, że doręczenie drogą pocztową dokumentu wszczynającego postępowanie jest skuteczne, nawet jeśli:

- potwierdzenie odbioru listu poleconego zawierającego dokument doręczany jego adresatowi zostało zastąpione innym dokumentem, pod warunkiem że ten inny dokument zapewnia równoważną gwarancję w zakresie udzielanych informacji i dowodów. Do sądu rozpatrującego sprawę w państwie członkowskim pochodzenia dokumentu należy upewnienie się, że adresat otrzymał dany dokument w takich warunkach, w których jego prawo do obrony zostało poszanowane;
- doręczany dokument nie został przekazany adresatowi osobiście, pod warunkiem że został przekazany osobie dorosłej znajdującej się w pomieszczeniach zamieszkiwanych przez tego adresata, będącej bądź członkiem jego rodziny, bądź pracującą dla niego osobą. W odpowiednim przypadku do rzeczzonego adresata należy wykazanie za pomocą wszystkich dowodów dopuszczalnych przed sądem rozpatrującym sprawę w państwie członkowskim pochodzenia dokumentu, że nie mógł faktycznie dowiedzieć się o wszczętym przeciwko niemu postępowaniu sądowym w innym państwie członkowskim, czy też zidentyfikować przedmiotu i podstawy powództwa lub też dysponować wystarczającym czasem do przygotowania swojej obrony.

(¹) Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 marca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, Mainz – Niemcy) – Alphonse Eschenbrenner/Bundesagentur für Arbeit

(Sprawa C-496/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 45 TFUE — Rozporządzenie (UE) nr 492/2011 — Artykuł 7 — Równe traktowanie — Pracownik przygraniczny podlegający obowiązkowi podatkowemu od dochodu w państwie członkowskim miejsca zamieszkania — Zasiłek upadłościowy wypłacany przez państwo członkowskie miejsca zatrudnienia w wypadku niewypłacalności pracodawcy — Sposoby obliczania zasiłku upadłościowego — Fikcyjne uwzględnienie podatku dochodowego państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia — Zasiłek upadłościowy niższy od wcześniejszego wynagrodzenia netto — Dwustronna umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania)

(2017/C 121/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landessozialgericht Rheinland-Pfalz, Mainz